

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201923
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8219201923.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: V. M., G.. XX.XX.XXXX, K. V. XXX/X, XXX XX J., o zaplatenie 459, 20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie 233,10 Eur s príslušenstvom zastavuje.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 17.09.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému, zaplatenia mu sumy 459,20 Eur spolu s úrokom vo výške 27,48 % ročne zo sumy úverovej istiny vo výške 645,59 Eur od 22.09.2016 do 30.05.2019; zo sumy 615,59 Eur od 31.05.2019 do 05.08.2019; zo sumy 537,48 Eur od 06.08.2019 do 02.09.2019 a zo sumy 459,20 Eur od 03.09.2019 do zaplatenia, ako aj zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 693,48 Eur od 22.09.2016 do 30.05.2019; zo sumy 615,59 Eur od 31.05.2019 do 05.08.2019; zo sumy 537,48 Eur od 06.08.2019 do 02.09.2019 a zo sumy 459,20 Eur od 03.09.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Aktívnu legitimáciu na podanie žaloby žalobca odôvodnil tým, že s účinnosťou k 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 (nástupnícka spoločnosť). Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len „Cetelem a.s.“) v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom.

3. Podľa žalobcu, jeho právny predchodca Cetelem a.s. ako veriteľ na jednej strane, uzavrel 27.03.2015 so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej „Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty“ (ďalej len „úverová zmluva“) a to podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „rámcová zmluva“) podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na základe úverovej zmluvy Cetelem a.s. poskytol žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť jemu poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 3.1. časti 2. úverovej zmluvy mohol žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu čerpať z jemu poskytnutého úverového rámca finančné prostriedky buď financovaním kúpy tovaru alebo služieb na miestach, ktoré akceptovali kreditnú kartu, alebo výberom peňažných prostriedkov v hotovosti prostredníctvom tejto kreditnej karty alebo prevodom na účet žalovaného prípadne iným dohodnutým spôsobom, pričom po dobu trvania úverového vzťahu žalovaný vyčerpal z jemu poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 638,90 Eur a to tak, že sumu 600,- Eur žalovaný čerpal výberom hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 38,90 Eur predstavujú poplatky, ktoré Cetelem a.s. účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Keďže žalovaný svoj záväzok splácať jemu poskytnutý úver riadne a včas neplnil a to ani na opakované výzvy, pričom ku dňu podania žaloby z dlžnej sumy žalovaný splatil žalobcovi iba sumu 298,94 Eur, predchodca žalobcu s poukazom na bod 3.1. časti 3. písm. a) úverovej zmluvy v spojení s bodom 6. časti 3 úverovej zmluvy, vyhlásil dňa 21.09.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu, pričom podľa žalobcu mal tak žalovaný ku dňu podania žaloby voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej sume 459,20 Eur a to z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, z ktorej si žalobca uplatňuje voči žalovanému aj úroky vo výške 27,48 % ročne zo sumy úverovej istiny vo výške 645,59 Eur od 22.09.2016 do 30.05.2019; zo sumy 615,59 Eur od 31.05.2019 do 05.08.2019; zo sumy 537,48 Eur od 06.08.2019 do 02.09.2019 a zo sumy 459,20 Eur od 03.09.2019 do zaplatenia, ako aj zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 693,48 Eur od 22.09.2016 do 30.05.2019; zo sumy 615,59 Eur od 31.05.2019 do 05.08.2019; zo sumy 537,48 Eur od 06.08.2019 do 02.09.2019 a zo sumy 459,20 Eur od 03.09.2019 do zaplatenia.

4. Prílohou žaloby boli: „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ z 27.03.2015; výpis z úverového účtu žalovaného; list predchodcu žalobcu (Cetelem a.s.) adresovaný žalovanému z 28.09.2016 označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. 42740969911100“ a výpis z obchodného registra žalobcu a jeho právneho predchodcu.

5. Žaloba bola doručená na vyjadrenie žalovanému do vlastných rúk 21.10.2019, avšak žalovaný ostal v konaní pasívnym a k žalobe sa nevyjadril.

6. Podaním doručeným okresnému súdu 01.02.2021 žalobca oznámil, že z dôvodu, že po podaní žaloby žalobca učinil na splatenie svojho dlhu voči žalobcovi dňa 03.12.2019 splátku v sume 233,10 Eur, tak v tejto časti žalovaného nároku berie žalobca svoju žalobu čiastočne späť a žiada, aby okresný súd konanie v tejto časti zastavil s tým, aby okresný súd rozhodol, že žalovanému ukladá povinnosť zaplatiť mu sumu 226,10 Eur spolu s úrokom vo výške 27,48 % ročne zo sumy 645,59 Eur od 22.09.2016 do 30.05.2019; zo sumy 615,59 Eur od 31.05.2019 do 05.08.2019; zo sumy 537,48 Eur od 06.08.2019 do 02.09.2019, zo sumy 459,20 Eur od 03.09.2019 do 03.12.2019 a zo sumy 226,10 Eur od 04.12.2019 do zaplatenia, ako aj úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 693,48 Eur od 22.09.2016 do 30.05.2019; zo sumy 615,59 Eur od 31.05.2019 do 05.08.2019; zo sumy 537,48 Eur od 06.08.2019 do 02.09.2019; zo sumy 459,20 Eur od 03.09.2019 do 03.12.2019 a zo sumy 226,10 Eur od 04.12.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania.

7. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

9. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zobral svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 233,10 Eur, ktorá suma bola súčasťou pôvodne žalovaných 459,20 Eur z ktorých sa

žalobca domáhal aj priznania mu príslušenstva, a to v čase pred začatím meritórneho prejednávania veci na pojednávaní, okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

10. V spotrebiteľských sporoch podľa § 297 písm. b) CSP „Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.“

11. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP „Rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.“

12. Okresný súd v danej veci rozhodol a rozsudok dňa 22.04.2021 verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa prvej vety § 219 ods. 3 CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa § 297 písm. b) CSP.

13. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

14. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. vyplýva, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. bola ku dňu 30.06.2016 vymazaná z obchodného registra v dôsledku cezhraničného zlúčenia so spoločnosťou BNP PARIPAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, so sídlom na adrese 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, takže spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s. v dôsledku tohto cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť žalobcu sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom.

15. V zmysle časti 2. zmluvy (ďalej len „Zmluva“) uzavretej 27.03.2015 medzi predchodcom žalobcu (Cetelem a.s.) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, ktorá časť je označená ako „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty“, poskytol predchodca žalobcu žalovanému (dlžníkovi) úverový rámec s výškou 5 000,- Eur, s aktuálnou výškou úverového rámca 600,- Eur, z ktorého čerpané finančné prostriedky sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom vo výške 28,68 % ročne, v mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 Eur, so splatnosťou mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci a so splatnosťou prvej mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúci po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, so zvoleným súborom poistenia cit. „Základný súbor poistenia“ za poplatok za poistenie 3,33 %. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) revolvingu bola 46,36 %, pričom na jej výpočet boli použité tieto predpoklady: výška čerpania revolvingu 600,- Eur; výška mesačnej splátky 58,10 Eur; poplatok za správu úveru 2,99 Eur a splatenie revolvingu v 12 rovnakých mesačných splátkach, takže celková čiastka k zaplateniu mala byť 733,08 Eur. Do výpočtu RPMN nebolo zahrnuté poistenie, pretože toto nebolo podmienkou poskytnutia revolvingu. Priemerná RPMN bola 24,97 %. Úverová zmluva o revolvingu bola uzavretá na dobu neurčitú a účinná bola prvým poskytnutím revolvingu (t.j. prvým čerpaním) s tým, že ak po dobu dlhšiu ako 3 roky by nebol na úverovom účte dlžníka (žalovaného) zaznamenaný žiadny pohyb, došlo by zániku úverovej zmluvy ak by Cetelem a.s. nerozhodla inak.

16. Podľa časti 3, bodu 3.1. písm. a) Zmluvy ak klient nespláca poskytnutý úver/ revolvingový úver riadne a včas, je Cetelem oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru/ revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie úveru/revolvingového úveru, vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

17. Z potvrdenia z 12.08.2019 o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42740969911100 (revolvingový úver) vystaveného žalobcom vyplýva, že žalovaný čerpal

finančné prostriedky z revolvingu vo výške 600,- Eur (dňa 12.10.2015 sumu 50,- Eur; dňa 16.10.2015 sumu 120,- Eur a dňa 26.10.2015 sumy 410,- Eur a 2 x sumu po 10,- Eur).

18. Z výpisu z úverového účtu žalovaného č. 42740969911100 vyplýva, že žalovaný z poskytnutého revolvingového úveru uhradil žalobcovi sumu 1 473,94 Eur (pred zosplatením - dňa 22.03.2016 sumu 19,66 Eur a dňa 03.05.2016 sumu 1 220,- Eur; po zosplatení - dňa 31.05.2019 sumu 77,89 Eur; dňa 06.08.2019 sumu 78,11 Eur a dňa 03.09.2019 sumu 78,28 Eur).

19. V Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. 42740969911100 z 28.09.2016 vyplýva, že predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že z dôvodu, že poskytnutý revolvingový úver v sume 638,90 Eur nespĺacal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, predchodca žalobcu vyhlásil k 21.09.2016 mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy, čím sa stal záväzok splatný v celom rozsahu. Zároveň predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 693,48 Eur zloženej z úverovej istiny vo výške 645,59 Eur a z dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 47,89 Eur.

20. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

24. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

25. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

26. Podľa § 101 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

27. Podľa § 103 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky.“

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.“

29. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

30. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

31. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.“

33. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.“

34. Podľa § 54a OZ účinného od 05.12.2018, v jeho znení účinnom ku dňu podania žaloby (17.09.2019) „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.“

35. Podľa § 37 ods. 1 OZ, v znení účinnom v rozhodnom čase „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“

36. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (CETELEM a.s.) ako veriteľom, do právneho postavenia ktorého v dôsledku cezhradničného zlúčenia vstúpil žalobca, a žalovaným ako dlžníkom bola 27.03.2015 uzavretá zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému revolvingový úver evidovaný pod č. 42740969911100 formou úverového rámca vo výške 5 000,- Eur, z ktorého žalovaný čerpal celkovo sumu 600,- Eur, ktorú žalovaný riadne a včas nesplácal, preto právny predchodca žalobcu k 21.09.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

37. Z uvedeného je zrejmé, že medzi žalobcom (ako právnym nástupcom po jeho právnom predchodcovi, pozn.) a žalovaným sa nepochybne jedná o vzťah spotrebiteľského charakteru, pretože žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako spotrebiteľ, keďže mu bol revolvingový úver

poskytnutý za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere vystupoval ako dodávateľ (veriteľ) s poukazom na predmet jeho podnikania. Napokon žalobca nepopieral postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru, preto podľa okresného súdu vzhľadom na charakter zmluvných strán, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch) a to tak na posúdenie podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj na posúdenie náležitostí úverovej revolvingovej zmluvy.

38. Skôr však, než by bol okresný súd pristúpil k preskúvaniu zákonných náležitostí dotknutej úverovej revolvingovej zmluvy, okresný súd musel s poukazom na cit. § 54a OZ (účinný od 05.12.2018), ex offo preskúmať, či v danom prípade nedošlo k premlčaniu žalobou uplatneného nároku. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z.z., ktorým došlo k zavedeniu označeného ustanovenia do Občianskeho zákonníka, inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka). Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.

39. V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca (veriteľ) úver zosplatnil k 21.09.2016, takže splátka úveru, kvôli nezaplateniu ktorej sa podľa cit. § 565 OZ stal celý dlh žalovaného zročným ku dňu 21.09.2016, musela byť podľa cit. § 53 ods. 9 OZ splatnou v mesiaci 06/2016 (trojmesačné meškanie) a teda od jej splatnosti (t.j. pri dojednanej splatnosti splátok vždy k 10. dňu v mesiaci, by bola splatnou 10.06.2016) by, podľa § 101 OZ v spojení s druhou vetou § 103 OZ, uplynula trojročná premlčacia lehota na uplatnenie si žalovaného nároku najneskôr v 06/2019 (10.06.2019), avšak keďže žaloba bola žalobcom podaná až 17.09.2019, t.j. po premlčaní žalobou uplatneného nároku, okresný súd žalobu zamietol pre premlčanie ňou uplatneného nároku, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

40. Nad rámec okresný súd podotýka, že aj keby bola žaloba podaná včas, tak z preskúmania revolvingovej úverovej zmluvy z 27.03.2015 je zrejmé, že táto nemá všetky zákonné náležitosti a podľa okresného súdu v nej absentuje údaj podľa cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie „referenčnej úrokovej sadzby“, na ktorú by bola naviazaná výška úrokovej sadzby (28,68 %) spotrebiteľského revolvingového úveru.

41. Pokiaľ ide o zákonné náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere z 27.03.2015, podľa okresného súdu, táto úverová zmluva nemá ani náležitosť zodpovedajúcu dikcii cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to výšku splátky. V zmluve o revolvingovom úvere je síce uvedené, že

výška mesačnej splátky je cit. „min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 EUR“, avšak podľa okresného súdu toto dojednanie je pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť o dojednanej výške mesačnej splátky revolvingového úveru možné považovať v súlade s cit. § 37 ods. 1 OZ za absolútne neplatné. Výška mesačnej splátky musí byť stanovená určito, t.j. tak, aby dlžník (spotrebiteľ) jednoducho vedel určiť, v akej minimálnej výške je povinný plniť pravidelnú mesačnú splátku revolvingového úveru. V danom prípade žalobca ako dodávateľ v zmluve o revolvingovom úvere stanovil pre žalovaného ako spotrebiteľa vyššie citovaný matematický vzorec výpočtu minimálnej pravidelnej mesačnej splátky úveru, tento však okresný súd vzhľadom na nie práve jednoduchý výpočet, považuje pre bežného spotrebiteľa za nezrozumiteľný, t.j. nie je v ňom uvedené, že táto splátka je min. 5% z dlžnej čiastky minimálne však v sume 300,- Eur, ale 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur, takže tento vzorec si vyžaduje od spotrebiteľa určitú mieru matematických znalostí a navyše mesačná splátka v sume minimálne 300,- Eur, ktorá predstavuje polovicu s úverového rámca (600,- Eur), je podľa okresného súdu neprimeranou. V zmysle uvedeného vzorca nie je okresnému súdu zrejmé, akým výpočtom žalobca došiel k určeniu výšky mesačnej splátky v sume 58,10 Eur, ktorú uvádza ako dodatočný predpoklad k výpočtu RPMN, ktorú sumu nemožno považovať ani za zaokrúhlený násobok 300,- Eur ani pri určení min. 5 % z úverového rámca 600,- Eur a to ani po zohľadnení poplatku za správu úveru v sume 2,99 Eur a preto podľa okresného súdu aj z tohto dôvodu, je toto dojednanie o sume mesačnej splátky pre spotrebiteľa máťúcim, značne neurčitým a nezrozumiteľným a teda, ako bolo uvedené, aj neplatným.

42. V Nadväznosti na uvedené, keďže nie je zrejmé, akým výpočtom na základe vzorca cit. „...min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 EUR“, žalobca došiel k určeniu výšky mesačnej splátky v sume 58,10 Eur, ktorú uvádza ako dodatočný predpoklad k výpočtu RPMN, preto podľa okresného súdu na základe takéhoto žalobcom použitého vstupného údaja na výpočet RPMN, ktorý je na dvoch miestach úverovej zmluvy určený alebo určiteľný rozdielnou sumou, tak ani samotný výpočet RPMN v úverovej zmluve nie je správny a teda podľa cit. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v neprospech spotrebiteľa.

43. Okrem toho pre úplnosť veci, okresný súd ešte dodáva, že má pochybnosť o správnosti, v revolvingovej úverovej zmluve vypočítanej RPMN [§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch] aj z dôvodu, že v tejto zmluve je síce uvedené, že ako predpoklad na jej výpočet nebola zohľadnená suma poisťného, pretože toto nebolo predpokladom na poskytnutie úveru, avšak vzhľadom na obsahovú systematiku a konštrukciu častí úverovej zmluvy je zrejmé, že táto bola vopred žalobcom (dodávateľom) pripravená na predtlačenom formulári, takže je zrejmé, že žalovaný, ktorému bola táto typová zmluva predložená, nemal reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah a keďže navyše táto zmluva okrem dojednania o spotrebnom úvere, obsahovala aj dojednanie o revolvingovom úvere a v spoločných ustanoveniach aj dojednanie o poisťnom, ktoré časti sú spojené v jednom dokumente bez možnosti ich oddelenia podpisom žalovaného pod každú z nich osve, takže žalovaný ich musel podpísať súčasne jedným podpisom, žalovaný podľa okresného súdu mohol ľahko nadobudnúť dojem, že ide o jednu zmluvu, ktorú musí podpísať ak má záujem o spotrebný úver a to bez náležitého porozumenia jej obsahu. Žalovaný si tak jedným podpisom Zmluvy ako celku zhoršil svoje postavenie, pretože sám nemal žiaden dosah na celý jej obsah a ako spotrebiteľ mohol len podpísať aj dojednanie o poisťnom bez toho, aby porozumel obsahu Zmluvy, ktoré (rozumej poisťné) by tak, v rozpore s argumentáciou žalobcu bolo možné považovať za predpoklad poskytnutia žalovanému tak spotrebného, ako aj revolvingového úveru a teda z tohto dôvodu malo byť aj poisťné zohľadnené pri výpočte RPMN.

44. Podľa okresného súdu v dotknutej revolvingovej úverovej zmluve absentuje aj údaj o počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené platí aj keď ide o revolvingový úver, ktorý môže byť síce opakovane čerpaný, avšak z povahy veci totiž nie je vylúčené, aby na začiatku zmluvného vzťahu bol v zmluve určený počet splátok pre prípad jednorazového čerpania úveru do výšky úverového rámca (v danom prípade do 600,- Eur) a aká suma z každej splátky úveru sa započítava na istinu, aká suma na úrok a aká suma na poplatok. Skutočnosť, že aj zmluva o revolvingovom úvere musí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bola všeobecnými súdmi notoricky judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 z 25.06.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn.25 Co/21/2015 z 23.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co/31/2016 z 18.02.2016, rozsudok Krajského

súdu v Trenčíne sp. zn.17 Co/1001/2015 z 20.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co/47/2015 z 31.03.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 Co/472/2015 z 29.03.2016).

45. V uvedenej súvislosti okresný súd podotýka, že je mu známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 09.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol okrem iného tak, že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny a tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Je však potrebné uviesť, že Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má iba súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. Kým článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V súvislosti s touto rozdielnou úpravou vnútroštátneho práva a Smernice, je nutné poznamenať, že priamy účinok Smernice by prichádzal do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie Smernice je teda v tomto súdnom konaní neprípustné, pretože žalobcom je súkromná právnická osoba a žalovaným fyzická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu Smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami Smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť k záveru, a síce, že v zákone o spotrebiteľských úveroch sú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchýlil, a zákon o spotrebiteľských úveroch schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah Smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15.04.2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez).

46. Vzhľadom na nedodržanie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere podľa cit. § 9 ods. 2 písm. i) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, by sa v prípade včasného podania žaloby (čo nie je daný prípad), táto úverová zmluva považovala za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch a žalovaný by bol povinný žalobcovi zaplatiť iba rozdiel medzi ním z revolvingu reálne čerpanou sumou úveru (600,- Eur) a úhradami, ktoré na jeho splatenie žalovaný už žalobcovi zaplatil (1 473,94 Eur), avšak keďže suma úhrad žalovaného (ešte pred podaním žaloby) bola vyššia ako suma čerpania, z uvedeného dôvodu, by bola žaloba žalobcu aj tak ako celok zamietnutá.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

50. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP, v zmysle ktorého by v konaní pomerne úspešnejší žalovaný mal voči žalobcovi nárok na 100% náhradu trov konania, avšak keďže žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli (k veci sa ani len nevyjadril), okresný súd mu túto náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné

spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.